

лять че само тѣ сѣ Христіани, сѣ заразени (ако и да сѣ промѣнили думы-тѣ ѝ), нѣма нищо да ги ползува. Нѣма що да ся ползуваме съ упованіе на секты или на добры дѣла, както въ сегашно врѣме проповѣдватъ Фарисеи, които не прииматъ да носятъ поруганіе-то за кръсть-тѣ Христовъ, и поставятъ на мѣсто Христа добры-тѣ дѣла на челоуѣка. Противъ тѣхъ, и противъ цѣло-то царство на Сатанѣ, ный навеждамы това необоримо доказателство на Павла: 'Ако оправданіе-то бѣва чрѣзь законъ-тѣ, то напраздно е Христосъ умрѣлъ' (Гал. 2; 16 — 21). За тѣзи правдѣ, която е въ Христа, законъ-тѣ и пророци-тѣ свидѣтелствуватъ. Но онѣзи които слѣдватъ своѣж-тѣ си правдѣ, както Еврей-тѣ, нѣма никога да достигнатъ до истиннѣж-тѣ правдѣ, понеже не можатъ да станѣтъ причастници на правдѣж-тѣ Божіѣж. Тази Христова правда е твоя, ако приемешъ Христа съ вѣрѣж. Защото Христосъ не умрѣ за Себе Си или за Свой грѣхове, но за тебе и за твои-тѣ грѣхове. За това, съ каквото друго ся помѣчишь да станешъ праведенъ, т. е., самъ да избавишь себе си отъ гнѣвъ-тѣ Божій — отъ грѣхъ-тѣ, отъ смърть-тѣ, и отъ адъ-тѣ, то е цѣло лицемеріе, лѣжа, и нечестіе, колкото свято